

W 1881 roku przybyła z pierwszą grupą sióstr na ziemię polską i założyła dom zakonny w Krakowie, gdzie siostry rozpoczęły nauczanie katechizmu i przygotowanie dzieci do przyjęcia sakramentów, opiekę nad dziewczętami, prowadzenie rekolekcji i udzielanie pomocy osobom pragnącym otrzymać chrzest lub złożyć wyznanie wiary w Kościele katolickim. Kolejne domy zgromadzenia na ziemiach polskich Założycielka tworzyła w latach 90. XIX wieku i do 1902 roku. Były to placówki w Krakowie, we Lwowie, w Wadowicach i ostatnia za życia Franciszki Siedliskiej – w Częstochowie. Siostry prowadziły bursy i internaty, szkoły oraz pracowały w szpitalu. Rozszerzając pracę na kontynencie europejskim, w 1891 roku Franciszka Siedliska odpowiedziała na prośbę polskich emigrantów w Paryżu i w stolicy Francji założyła dom, w którym siostry podjęły się opieki i wychowania dziewcząt, a następnie założyły szkołę. Otwierając placówkę w Londynie w 1895 roku dała początek Polskiej Misji Katolickiej w Anglii. W Londynie Założycielka docierała

z pomocą i opieką do najbardziej opuszczonych i chorych polskich i litewskich emigrantów. Po kilku latach Nazaretanki tak w Paryżu, jak i w Londynie objęły opieką i wychowaniem także dzieci innych narodowości.

Na przełomie 1884 i 1885 roku Franciszka Siedliska odpowiedziała na prośbę polskich kapłanów pracujących wśród rodaków, którzy wyemigrowali do Ameryki. W 1885 roku przybyła do Chicago i utworzyła pierwsze domy na kontynencie amerykańskim. Siostry zajęły się prowadzeniem szkół parafialnych i opieką nad chorymi i opuszczonymi polskimi emigrantami. W kilka lat później nazaretanki założyły pierwszy, własny szpital przeznaczony początkowo dla chorych polskich emigrantów w Chicago. Zaczęły tworzyć szkoły różnego typu i sierocińce. Placówki te zakładały w odpowiedzi na prośby miejscowych biskupów, którzy prosili o osiedlenie się sióstr początkowo na terenach zamieszkałych przez polskich emigrantów. W miarę rozwoju dzieł Franciszka Siedliska kierowała siostry z pomocą do przedstawicieli innych narodowości tworzących Kościół katolicki na kontynencie amerykańskim.

Matka Maria od Pana Jezusa Dobrego Pasterza zmarła w Rzymie 21.XI.1902 roku. W chwili Jej śmierci Zgromadzenie Sióstr Najśw. Rodziny z Nazaretu liczyło ok. 300 sióstr w 26 domach w Europie i na kontynencie amerykańskim. Nazaretanki pracowały wśród ubogich i opuszczonych prowadząc szkoły, przedszkola, sierocińce, internaty i szpitale.

Idealem duchowym i charyzmatem Franciszki Siedliskiej, który pozostawiła siostrom była praca nad własnym uświęceniem i zadośćuczynienie za zniewagi wyrządzone Bogu i Kościołowi, realizowane w miłości Boga i bliźniego wszędzie tam, gdzie trzeba Boga ludziom przybliżyć.

Jan Paweł II w Rzymie zaliczył Franciszkę Siedliską w poczet Błogosławionych w dniu 23 kwietnia 1989 roku. W 1996 roku bł. Franciszka Siedliska została ogłoszona Patronką Polskiej Misji Katolickiej w Anglii i Walii. Jak powiedział w homilii beatyfikacyjnej jest dzisiaj apostołką godności ogniska rodzinnego.

PISMO PARAFII PW. WSZYSTKICH ŚWIĘTYCH W BRZEZINACH

SANCTUS

Dodatek
bł. Franciszka Siedliska

BŁ. FRANCISZKA SIEDLISKA
Matka Maria
od Pana Jezusa Dobrego Pasterza

Franciszka Siedliska urodziła się w Roszkowej Woli koło Rawy Mazowieckiej 12 listopada 1842 roku w ziemiańskiej rodzinie Adolfa Siedliskiego i Cecylii z Morawskich. Otrzymała wszechstronne wykształcenie domowe. Od 1854 roku kapucyn o. Leander Lenzian przygotowywał ją do sakramentów I Komunii Świętej i Bierzmowania. Ten sam kapłan pozostał jej kierownikiem duchowym do 1879 roku. Ze względu na słaby stan zdrowia w 1860 roku wraz z rodzicami i bratem wyjechała z kraju i odbywała kuracje w uzdrowiskach zagranicznych (Austria, Niemcy, Francja i Szwajcaria). Wybuch Powstania Styczniowego uniemożliwił jej wcześniejszy powrót do Ojczyzny. U schyłku pobytu zagranicą w 1864 roku w Cannes, uprzedzając ojca o swoim zdecydowanym postanowieniu oddania się Bogu w życiu zakonnym i złożyła prywatny ślub czystości. Po powrocie do kraju przebywała

w rodzinnym majątku w Żdżarach koło Rawy Mazowieckiej oraz w Warszawie. W tym okresie złożyła profesję jako tercjarka franciszkańska. W 1873 roku spowiednik o. Leander Lenzian potwierdził jej wieloletnie pragnienie życia zakonnego i ukazał szczególnie wymiar woli Bożej jako założycielki nowej rodziny zakonnej. W październiku 1873 roku Franciszka Siedliska udała się do Rzymu, gdzie otrzymała błogosławieństwo Ojca Świętego Piusa IX na złożoną przez siebie prośbę o zgodę papieża na założenie nowego zgromadzenia zakonnego.

Pierwsza wspólnota Zgromadzenia Sióstr Najśw. Rodziny z Nazaretu powstała w Rzymie w 1875 roku. Jej wzorem stało się życie ukryte Jezusa, Maryi i Św. Józefa w Nazarecie. Franciszka Siedliska przyjęła w nowej rodzinie zakonnej imię – Maria od Pana Jezusa Dobrego Pasterza i głównym celem tej wspólnoty uczyniła oddanie się Kościołowi i Ojcu Świętemu, wynagrodzenie Bogu oraz życie miłości i ofiary realizowane poprzez prowadzenie różnorodnych dzieł apostołskich. W pracach organizacyjnych, szczególnie wokół pisania konstytucji zakonných, a także w rozwoju jej życia duchowego wspomagali ją początkowo zmarłych wstaniec o. Piotr Semeneńko, ks. Antoni Lechert, a pod koniec życia redemptorysta – kard. Wilhelm van Rossum i dominikanin bł. O. Jacek Cormier.